

EN PÆDAGOGISK HELPDESK

Af HANNE LØNGREEN, INSTITUTLEDER FOR
INSTITUT FOR UDDANNELSE OG PÆDAGOGIK (DPU),
AARHUS UNIVERSITET

Der var engang... En munk sidder stille i stearinlysets skær. En anden munk kommer ind. ”Er du bror Ansgar?” Foran ham ligger middelalderens nye teknologiske system: en indbundet bog. Bror Ansgar har ventet hele formiddagen på, at klosterets helpdesk kommer forbi, for han kan ikke finde ud af at åbne den. Det er en svær overgang fra skriftrullen til bogen, og bror Ansgar kæmper for at forstå det nye medie og dets termer – ’åbne en bog’, ’bladre’ osv. – så den anden munk må vise ham det igen og igen. Og igen.

Vi, som har været ved at dø af grin over den norske middelalder-helpdesk på YouTube, griner, fordi den rammer plet. Vi genkender vores første møde med et nyt medie. Vi husker måske overgangen fra skrivemaskinen til computeren og senere, hvor besværligt det var at sms’e på mobiltelefonen i begyndelsen. I dag er mobiltelefonen en uadskillelig del af de flestes liv.

At håndtere ny teknologi kræver nye måder at se vante ting på. Sådan er det også med ’iPad-revolutionen’. Når køreplaner, opskrifter og opslag erstattes af digitale udgaver, så betyder det, at vi tvinges over i nye teknologier.

Teknologien åbner døre til viden, men er den med til at øge læring? Er teknologien et magisk fiks til at bringe nationens børn og unge tættere på et bedre videnskabsmæssigt kon-

»Teknologien åbner døre til viden, men er den med til at øge læring?«

kurreniveaueu, eller er den en sovepude? Skal vi skærme børn og unge?

Asterisk går bag om touch-teknologiens betydning for børn og unge i daginstitutioner og skole – og søger at finde svar.

Nye teknologier har sine modstandere og tilhængere – sådan har det været længe, også før skriftrullen blev til bog. For 2500 år siden skrev Platon om datidens farlige opfindelse: bogstaverne. Han mente, skriften ville true elevernes undervisning, for det var i dialogen, læringen fandt sted. Som professor Hans Siggaard Jensen siger i artiklen om dannelsen gennem tiden: ”Folkebiblioteker og Google ville have skræmt Platon fra vid og sans.”

Uanset hvordan vi har det med tablets og anden touch-teknologi, så er det en nødvendighed for at kunne agere i samfundet. Når det er sagt, skal vi heller ikke være så jubeloptimistiske at tro, at ny teknologi alene bringer

os videre samfundsmæssigt og i vores uddannelsessystemer. Det er ikke teknologien, der er afgørende, men hvordan vi bruger den. Det er ikke teknologien, der øger læringen. Det er de pædagoger, lærere, børn, forældre og andre, der bruger teknologien på nye lærerige måder i undervisningen og i vores samvær.

Det skal vi huske, når vi investerer i den nyeste teknologi. Hvis ikke den nyindkøbte hardware bliver fulgt op af tilsvarende investeringer i software i form af uddannelse og forskning i de pædagogiske og didaktiske aspekter af teknologien, så får vi ikke udfoldet teknologiernes pædagogiske potentialer. Uden didaktiske og pædagogiske redskaber risikerer vi at ende som pædagogiske varianter af broder Ansgar. Nok evner vi at ’bladre’ i vor tids bog og tænde og slukke for iPad’en, men hvordan vi i praksis gør undervisningen klogere og samværet med børnene i daginstitutionerne bedre ved hjælp af de nye teknologier; ja, på de punkter er vi nok mange, der stadig har brug for en helpdesk. ■

